

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба кори диссертациони Сафарова Майрамбӣ Давлатовна дар мавзуи “Таҳқиқи мероси педагогӣ оид ба тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар корҳои беруназарсии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Мазмуну мундариҷаи диссертатсияи Сафарова Майрамбӣ Давлатовна дар мавзуи “Таҳқиқи мероси педагогӣ оид ба тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар корҳои беруназарсии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ” ба шиносномаи ихтисоси илмии 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот: аз он ҷумла, ба *банди 3* – «Антропологияи педагогӣ» (низомҳои /шароитҳои/ рушди шахс дар ҷараёни таълим, тарбия, таҳсилот); *банди 4* – «Назария ва концепсияи таълим» (қонуниятҳо, принципҳои таълими кӯдак дар давраҳои гуногуни ба камол расидани ӯ; фардиқунонӣ ва тафриқии таълим; намудҳо ва амсилаҳои таълим, доираи татбиқи онҳо; технологияҳои таълим; концепсияҳои рушди таъминоти таълимӣ-тарбиявии раванди таълим ва воситаҳои таълим, махсусиятҳои таълим дар зинаҳои гуногуни таҳсилот) мутобиқат дорад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Мубрамии мавзуи таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки масъалаи таҳқиқнамудаи Сафарова Майрамбӣ яке аз мавзуҳои ҳалталабе мебошад, ки бо имконияти истифодаи натиҷаҳои он дар чунин шароит ҷавонон на танҳо илму маърифат меомӯзанд, балки дар онҳо дониш, малака ва маҳорати шахсӣ сайқал ёфта, маданиятноки, ахлоқи ҳамида, ҷаҳонияти эҷодӣ ва омодагӣ ба ҳаёти мустақилона ташаккул хоҳад ёфт.

Тағйиротҳои, ки дар охири асри XX ва ибтидои асри XXI дар низоми сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии ҷомеаи инсонӣ рух дода,

ба пошхӯрии давлати абарқудратӣ Шӯравӣ оварда расонид, на танҳо ба хоҷагии халқу иқтисод, балки ба тамоми соҳаҳои ҳаёти ҷамъиятӣ таъсири хешро расонид. Бар замми он ҷанги таҳмилии шаҳрвандӣ, ки дар Тоҷикистон рух дод, маънавияту ахлоқи насли наврас ва ҷавононро дучанд коста гардонид, дар раванди таълиму тарбияи насли наврас халали ҷиддие ворид кард. Бинобар ин, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳаллу фасл ва ба таври таъҷилӣ пешгирӣ намудани косташавии маънавияту ахлоқи насли наврасу ҷавононро дар маркази сиёсати стратегии маорифпарваронаи худ қарор дода, онро аз соҳаҳои афзалиятнок ва тақдирсози ҳаёти ҷомеа эълон намуд.

Хусусан, ҷӣ тавре унвонҷӯ зикр мекунад низоми таҳсилоти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити тағйиротҳои сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва маданияу фарҳангӣ ба гузаронидани ислоҳот ниёз пайдо намуд, ки қадамҳои аввалини онро қабул гардидани қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи маориф”, “Консепсияи миллии таълими Ҷумҳурии Тоҷикистон”, “Консепсияи тарбияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон” ташкил медиҳад, ки аз мубрам будани мавзуи мазкур далолат дод.

Ҳадаф аз андешаҳои дар боло ироашуда аз он шаҳодат медиҳанд, ки мавзуи барои таҳқиқоти диссертатсионӣ интихобнамудаи доктара Сафарова Майрамбӣ дар шароити муосир бениҳоят мубраму муҳим ва дорои аҳамияти махсуси назариявӣ амалӣ буда, он бо дарназардошти талаботи замони муосир тавсияҳои илмӣ – амалӣ, ки ба таври дақиқ ва дар асоси сарчашмаҳои муътамад мероси педагогии ниёгон ва нақши онҳо дар тарбияи маънавий-ахлоқии ҷавондӯхтарон дар раванди корҳои беруназсинфӣ, моҳияти арзишҳои педагогии мероси ниёгон дар замони Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва арзишҳои маънавий-ахлоқии тоҷикон - ҷузъи таркибии арзишҳои умумибашарӣ мавриди таҳлил ва муқоисаи амиқ қарор дода шуда, вобаста ба талаботи боби мазкур хулосаву тавсияҳо барои дифоъ пешниҳод

шудааст.

Хусусият ва шароитҳои педагогии тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар корҳои беруназдарсии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ бо дарназардошти талаботи таҳсилоти муосир ошкор ва аз ҷиҳати илмӣ асоснок карда шуда, ба таври мукамал таҳқиқу баррасӣ шудааст.

Дар баробари ин, доктара Сафарова Майрамбӣ Давлатовна дар таҳқиқоти диссертатсионии хеш таҳқиқу таҳлили проблемаҳои муҳимро вобаста мавзӯи диссертатсия ба нақша гирифта, дар ҳалли ҷанбаҳои онҳо ба қадри имкон дастбанд гаштааст. Аз он ҷумла:

- самаранокии истифодаи педагогикаи миллӣ дар ташаккули маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон тавассути баргузориҳои корҳои беруназдарсӣ аз нуқтаи назари педагогӣ ва психологӣ асоснок ошкор ва муайян карда шуд;

- вобастаҳои самаранок, аз он ҷумла истифодаи маводи дафтари матбуоти ВКД дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ ошкор ва самаранокии онҳо аз тариқи гузаронидани таҳқиқоти озмоишӣ ошкор карда шуд;

- роҳи усулҳои инноватсионии тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон тавассути корҳои беруназдарсӣ бо истифода аз афкори мероси педагогӣ муайян карда шуд;

- аҳамияти татбиқи афкори педагогикаи миллӣ дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон тавассути баргузориҳои корҳои беруназдарсӣ ошкор карда шуд;

- нақши меҳварии муассисаи таълимӣ, оила, мақомоти ҳудудоракунӣ донишҷӯён ва ҷорабинҳои тарбиявии беруназдарсӣ дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ошкор карда шуд.

Аз ин дидгоҳ, месазад, ки таҳқиқоти мавриди баррасиро ниҳоят муваффақ, саривақтӣ ва дарҳури ниёзҳои ба таври дақиқ ва дар асоси

сарчашмаҳои муътамад мавриди таҳлил ва муқоисаи амиқ қарор додашуда, арзёбӣ кунем.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҷимоя пешниҳод мешаванд:

Қабл аз ҳама, месазад дурустӣ ва фарогири тамоми ҷанбаву паҳлуҳои назариявӣю амалии мавзӯи диссертатсия будани вазифаҳо ва фарзияи илмие муаллифи диссертатсияро қайд намоем. Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмоишии баргузорнамудаи Сафарова Майрамбӣ Давлатова, ҳамчунин хулосаву тавсияҳои методии коркард ва манзурнамудаи ӯ бозгӯи онанд, ки муаллиф ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташударо ҳаллу фасл кардааст ва дар натиҷа фарзияи илмие пешниҳодкардааш дар амал тасдиқи худро пайдо кардааст.

Навгонии илмие таҳқиқот асоси илмиву воқеӣ дошта, баҳсангез нестанд. Зеро таҳлилу баррасии таҳқиқоти диссертатсионӣ, натиҷаи корҳои озмоишӣ, хулосаи бобҳо, хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои методии пешниҳодшуда собит месозанд, ки дар воқеъ аз ҷониби муаллиф:

- таҳлили адабиёти бадеӣ, фалсафӣ, таърихӣ, психологӣ, педагогӣ бо мақсади ошкор намудани моҳият ва мазмуни тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон тавассути баргузории корҳои беруназарсӣ;

- пайдо намудани роҳҳои пешгирии косташавии маънавиёт ва ахлоқи ҷавондухтарон дар шароити бархурди тамаддунҳо;

- коркарди чорабиниҳои асосноки педагогӣ баҳри пешгирии косташавии маънавиёт ва ахлоқи ҷавондухтарон дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ;

- таҳқиқи мавқеи педагогикаи ниёгон дар пешгирӣ аз косташавии маънавӣ-ахлоқи ҷавондухтарон бо дарназардошти усулҳои муносири таълим ва тарбия;

- гузаронидани мониторинги ҳолати мушкилоти тарбияи маънавӣ-ахлоқи ҷавондухтарон дар назария ва таҷрибаи педагогика ҳангоми корҳои озмоишӣ-таҷрибавӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбиро коркард ва пешниҳод намудааст.

Гузашта аз ин, дар чараёни таҳқиқоти диссертатсионӣ ва озмоишӣ масоили зиёди ташаккули хусусиятҳои педагогии тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар корҳои беруназдарсии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ мавриди омӯзиш ва таҳқиқу таҳлил қарор дода шуданд:

- дар шароити муосир, ки то як андоза маънавиёт ва ахлоқи насли наврас коста гардидааст, зарурияти рӯ овардан ба арзишҳои педагогикаи ниёгон ба миён омадааст. Зеро дар сарчашмаҳои муътамади аз ниёгон меросмонда роҳу воситаҳои баргараф кардани амалҳои номатлуб, ислоҳ кардани сифатҳои ношоиста мушаххас нишон дода шуда, истифодаи онҳо баҳри танзими муносибатҳои ахлоқӣ ҷойгоҳи хоссаи худро доранд.

- манбаъ ва сарчашмаҳои мероси педагогӣ дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон дар таҳсилоти миёнаи касбӣ, омӯхтани касбу ҳунар дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон тавассути корҳои беруназаудиторӣ ва корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ оид ба тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ тавассути корҳои беруназдарсӣ пешниҳод карда шуданд.

Нуқтаҳои илмӣ зерини аз ҷониби муаллифи таҳқиқот ба ҳимоя пешниҳодшуда натиҷаҳои дар раванди таҳқиқот бадастомадаро барои баррасӣ муаррифӣ карда, мундариҷа ва муҳтавои мантиқии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос мекунанд:

- ташкили шароити мусоид барои тарбияи босифати маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон тавассути корҳои беруназдарсӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ;

- ташаккули маърифати маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон тавассути корҳои беруназдарсӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ;

- ба тарғиби масоили ташаккули шуури маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ҷалб намудани воситаҳои ахбори омма ва симою садо;

- дастгирии ҳадафноки тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ва ба ин қор ҷалб намудани тамоми қишри ҷомеа дар асоси сиёсати давлатӣ;

- ба эътибор гирифтани хусусиятҳои синнусолӣ ва инфиродии донишҷӯдухтарон ва пурзӯр намудани қорҳои тарбиявии маънавӣ-ахлоқӣ дар заминаи мероси педагогии ниёгон ва педагогикаи муосири миллӣ.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда:

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот ва таҳлили ҳамаҷонибаи масъала баръало мушоҳида мешавад:

- омӯзиши дурусти таҳқиқотҳои назариявӣ ва то озмоишӣ, таҳлили микдорӣ ва сифатии мавод;

- дар истифодаи маҷмуи усулҳо вобаста ба мавзӯ, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот;

- дар баргузори таҳқиқоти озмоишӣ ва тасдиқи амалии муқаррароти қори илмӣ дар ҷараёни озмоиш, таҳлили натиҷаҳо ва қорқарди маълумоти озмоишӣ, таҳия ва нашри мақолаҳои илмӣ, иштирок дар ҷорабиниҳои илмӣ, амалӣ, ҷамъбасти натиҷаҳои бадастомада ва таҳияи таҳқиқоти диссертатсионӣ таҷассум меёбад.

Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот бо мавқеъҳои ибтидоии методологӣ, гуногунфароҳии омӯзишу озмоиши муқарраркунанда, мувофиқат бо ҳаҷм, ҳадафҳо, вазифаҳо ва мантиқи он, зарурати идома додан ва дурнамои такрори озмоиш, истифодаи маҷмуи усулҳо, қи бо мавзӯи таҳқиқот мувофиқ аст, таҳқиқи гуногунҷабҳаи масъала, истифодаи системаноки методҳо дар мавриди

халли вазифаҳои ба миён гузошташуда, нишон додани интихоби шумораи озмоишшавандагон, дар амал татбиқ намудани тавсияҳои пешниҳодшуда ва мусбат арзёбӣ шудани онҳо, натиҷаи корҳои таҷрибавию озмоишӣ ва таҳлили миқдориву сифати онҳо таъмин шудааст.

Инчунин, эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ, ки дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ, мизҳои мудаввар, семинарҳо ва тренингҳо ироа ва ба таври васеъ баррасӣ шудаанд, бозгӯ мекунад.

Муқаррароти назариявии таҳқиқот ба таври кофӣ далелнок карда шуда, дар асоси таҳлилу арзёбии адабиёти илмӣ ва дигар санадҳои меёрии ҳуқуқӣ асоснок карда шудаанд:

1) Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Амрҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон “Оид ба сиёсати ҷавонон”, қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи маориф”, «Дар бораи ҷавонон ва сиёсати давлатӣ нисбати ҷавонон», «Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд», Кодекси оилаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Концепсияи миллии таҳсилот дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, Концепсияи миллии тарбия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ғ.

2) Муқаррароти фалсафai башардӯстона ва педагогикаю психология оид ба тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон дар таълимоти файласуфон, психологҳо, этнографон, педагогҳо, олимону адибони хориҷиву ватанӣ, алалхусус дар осори Рӯдакӣ, Фирдавсӣ, Сино, Берунӣ, Саъдӣ, Кайковус, Абдурахмони Ҷомӣ ва Саноию Ҷалололдини Балхӣ ва дигар суҳанварони адабиёти классикӣ ва муосир.

3) Санадҳои меёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки муносибати ҷомеаро ба унсурҳои тарбияи милли муайян менамоянд, таҳқиқот анҷом додааст.

Муҳтавои асосии рисола ва натиҷаҳои таҳқиқот дар семинарҳои илмӣ-методӣ ва илмӣ-амалӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбии

Коллеҷи омӯзгории ба номи Х. Махсумоваи ДДОТ ба номи С. Айнӣ, Коллеҷи техникии ДТТ ба номи академик М. Осимӣ, Коллеҷи муҳандисӣ - омӯзгории ноҳияи Рӯдакӣ баргузор шуданд. Ба озмоиш 300 нафар донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ: 150 нафар ба гуруҳи озмоишӣ ва 150 нафар ба гуруҳи назоратӣ ҷалб карда шуданд.

Муқаррароти асосии кори диссертатсионӣ ҳамчунин тавассути ироаи маърузаҳо дар ҷорабиниҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ, конференсияҳо ва мизҳои мудаввар тасвиби худро ёфтаанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо:

Арзиши илмӣ ва амалии таҳқиқот аз навгонии илмӣ ва натиҷаҳои таҳқиқот бар меояд, ки нуктаҳои зерин муаррифғари онанд:

- аз ҷониби диссертант маҷмуи ҷорабиниҳо оид ба тарбияи маънавия-ахлоқии ҷавондухтарон бо истифода аз ғояҳои педагогикаи халқӣ дар раванди корҳои беруназдарсӣ гузаронида шудааст;

- масъалаи коста гардидани маънавият ва ахлоқи ҷавондухтарон аз дидгоҳи иҷтимоиву педагогӣ таҳлил шуда, роҳҳои ислоҳ бахшидани он дар раванди бархурди тамаддунҳо пешбинӣ гардидааст;

- нақши пешбари муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ дар пешгирии косташавии маънавият ва ахлоқи ҷавондухтарон тавассути корҳои беруназдарсӣ коркард гардидааст ва дастури методӣ оид ба пешгирии косташавии маънавият ва ахлоқи ҷавондухтарон тавассути педагогикаи халқӣ коркард ва барои истифода тавсия шудааст.

Наири натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризишавандаи илмӣ:

Муқаррароти асосии диссертатсия ва натиҷаҳои таҳқиқот дар мақолаҳои илмӣ ва маводи дигари аз ҷониби муаллиф таҳия ва нашркардашуда дарҷ гардидаанд. Натиҷаҳои таҳқиқот дар конференсияҳои илмию амалӣ ва илмию назариявии сатҳҳои гуногун,

семинарҳои илмӣ-методӣ ва ҷаласаҳои шуъбаи таҳсилоти ибтидоӣ ва миёнаи касбии Пажӯҳишгоҳи рушди маорифи ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ирао шуда, мавриди муҳокима ва баррасӣ қарор дода шудаанд. Маводи таҳқиқот дар раванди ҷорабиниҳои таълимиву тарбияи муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбие, ки пойгоҳи таҳқиқот буданд, ҷорӣ ва роҳандозӣ карда шудаанд.

Инчунин, аз рӯи мавзӯи диссертатсия зиёда аз 34 мақолаву дастурҳои илмӣ-методӣ, аз ҷумла 8 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, 4 номгӯӣ мақолаҳо дар маҷмуаи маводи конференсияҳо ва 2 дастури методӣ - “Сайёҳӣ ва рушди ҳунарҳои мардумӣ”, “Инноватсия дар таълим” (дар ҳаммуаллифӣ бо роҳбари илмӣ) нашр шудаанд, муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос мекунанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи комиссия:

Тартиби таҳияи диссертатсия ва автореферат ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии ҷопшуда мувофиқ буда, автореферати диссертатсия мазмуни мухтасари диссертатсияро ифода карда, тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимоднокӣ, ҳулосаву тавсияҳо тибқи талаботи комиссия ва дастурамал аз ҷиҳати илмию-методӣ асоснок карда шуда, ба миқдори кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Диссертатсия тибқи муқаррароти дастурамал фаҳмо, бо лаҳни равони тоҷикӣ, босаводона навишта шуда, тартиби таҳия,

чобачогузории қисмҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва мутаассили ба пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳар як боб ва умуман ба рисола хулосаҳои возеҳ бароварда шудааст.

Эрод ба таҳқиқоти диссертационӣ:

Дар баробари дастовардҳои муҳими илмиву амалӣ, ки дар боло зикрашон рафт, диссертатсия ва автореферати он аз камбудихо низ ҳолӣ нест, ки зикри онҳо барои такмили минбаъдаи диссертатсия ба манфиат хоҳад анҷомид:

1. Муаллиф дар диссертатсия оид ба асари безаволи А.Фирдавсӣ «Шоҳнома» мисолҳо овардааст, ки асари мазкур саропо ҳикматномаи манзуми миллат, сарчашмаи тамоми унсурҳои Консепсияи тарбияи миллӣ мебошад. Унвонҷӯ метавонист намунаеро аз ягон навъи чорабиниҳои тарбиявии беруназсинфӣ ба монанди мизи мудаввар, мусоҳиба, шабнишинӣ ва ғайра коркард ва ба диссертатсия пешниҳод мекард.

2. Хуб мешуд, агар доктараб роҳҳои самарабахш ва мушаххаси тарбияи маънавӣ - ахлоқии ҷавондухтаронро батафсил ва дар доираи одоби духтарони шарқ пешниҳод менамуд.

3. Гарчанде мавзӯи диссертатсия “Таҳқиқи мероси педагогӣ оид ба тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар қорҳои беруназдарсии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ” бошад ҳам, андешаву афкори классикон ва мутафаккирони имрӯз маҳз ба тарбияи ахлоқии духтарони нигаронидашуда бошад, дар диссертатсия ироа нашудааст.

4. Дар матни диссертатсия ғалатҳои мантиқӣ, услубӣ ва техникӣ роҳ ёфтаанд, ки ислоҳи онҳо барои боз ҳам беҳтар шудани сифати он мусоидат менамояд.

Ҳамзамон бояд афзуд, ки ин камбудихо ба ҳеҷ вачҳ арзиши илмиву амалии диссертатсияро коста намегардонанд.

ХУЛОСАИ ЧАМЪБАСТӢ

1. Диссертатсияи Сафарова МайрамбӢ Давлатовна кори ба итмомрасидаи илмӢ-таҳқиқотӢ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона дар сатҳи нисбатан хуби илмӢ иҷро карда шудааст.

2. Довталаб ба ҳадафи дар назди таҳқиқоти диссертатсионӢ гузошташуда ноил шуда, вазифаҳои илмии таҳқиқотро ҳаллу фасл кардааст ва фарзияи таҳқиқот тасдиқи худро ёфтааст.

3. Диссертатсияи Сафарова МайрамбӢ Давлатовна дар мавзӯи “Таҳқиқи мероси педагогӢ оид ба тарбияи маънави-ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар корҳои беруназарсии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӢ”, ки барои ҳимоя ва дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӢ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӢ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомнома оид ба Шурои диссертатсионӢ ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӢ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӢ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӢ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Муқарризи расмӢ, доктори илмҳои педагогӢ,

директори коллеҷи омӯзгорӣ шаҳри Ҳисор Давлатзода

Маълумот барои тамос:

Шаҳри Ҳисор, 1; Тел. +992 (83139) 25-4-30, +992 907-95-06-35; Почтаи

электронӣ: kgiss12@mail.ru

8.06.2023

Имзои Давлатзода Чамила ро тасдиқ мекунам.

Сардори РК ва КМ-и

Коллеҷи омӯзгорӣ шаҳри Ҳисор